

6 EN EFFEKTIVITETSFILOSOFI eller VAD ÄR POSITIVT? VAD ÄR NEGATIVT?

6.1 Inledning

¹Under senare hälften av 1800-talet och första årtiondena av 1900-talet ha en hel rad amerikanska tänkare och skriftställare utformat en sällsynt enhetlig effektivitetsfilosofi, präglad av optimism, målmedvetenhet, entusiasm, livsglädje och segervilja.

²Ehuru författarna endast i förbigående antytt sina inspirationskällor, kan man dock tydligt spåra dem till yogafilosofien, gamla och nya teosofien. För esoterikern är det uppenbart, att läran om reinkarnation och karma ligger till grund för denna livssyn, även om det knappast antytts. Livsinställningen skulle icke kunna få den oerhörda, omvälvande betydelse den fått hos dessa vishetslärare, om den avsåge endast en inkarnation.

³Denna livsfilosofi är en populärfilosofi i bästa bemärkelse. Den vänder sig till alla, oberoende av deras utvecklingsnivå. Detta har kommit europeiska kritiker att anse tankeriktningen uppamma eller förstärka egoismen. Omdömet är föga berättigat. Det ligger en fullt avsiktlig och riktig pedagogisk tanke i att icke börja med att uppställa ideal, som för stora massan verka livsfrämmande och ouppnåeliga (till exempel Bergspredikans). Ju primitivare individen är, desto lägre ligga de ideal som kunna entusiasmera honom. Samtliga författare ha emellertid medtagit de högsta idealen för dem som nått de högsta stadierna. För övrigt hör varje målsättning, låg eller hög, som icke motarbetar utvecklingen, till det ideala.

⁴I det följande återges några av de amerikanska filosofernas ideer i mer utpräglad esoterisk inramning: Emerson, Mulford, Trine, Marden och Whitman.

6.2 Det gives endast en religion

¹Liksom alla av dogmatiserade vidskepligheter oförvillade dra amerikanska filosoferna en skarp gräns mellan Kristi lära och judaiserade kristendomen.

²Påverkad av traditionella missuppfattningen om Kristi mission och förkunnelse, har västerlänningen stirrat sig blind på livets skuggsidor, lärt sig betrakta naturen såsom något fientligt, som det gäller att underkupa och behärska. Kristi ursprungliga lära har omformats till en religion, som förnekar livets gudomlighet, överallt endast ser det onda, ser världen i det ondas våld och i människan en obotligt ond så kallad syndare.

³Kristus såg gudomen uppenbarad överallt och i allt. För honom var livet och allt i livet gudomligt till sitt väsen. Det finns ingenting av kristendomens pessimistiska livssyn i hans livsuppfattning. Det onda är relativ ofullkomlighet och beror på okunnighet och oförmåga. Utvecklingen avhjälper okunnigheten och självförverkligandet oförmågan.

⁴Kristus förkunnade enda sanna religionen. Det finns blott en religion. Alla avatarer, budbärare från gudarnas riken, ha i alla tider förkunnat samma sanningar. Sanningen är en, kunskapen om verkligheten och livet. Individens delkunskap och uppfattning av denna beror av hans utvecklingsnivå.

⁵Alla avatarernas läror ha blivit förfalskade. Deras olika framställningar av kunskapen måste anpassas efter rådande föreställningssätt och allmänna uppfattningsmöjligheten. Det väsentliga har alltid gått förlorat. Sanningen blir på lägre utvecklingsstadier alltid förvrängd av dem som ha makten för att tjäna deras syften. Missuppfattningarna bero dessutom på, att individerna befinna sig på vitt skilda nivåer, att ny lära tillbakavisas av dem som redan fastlagt sin åskådning, att folk vägrar ändra sina vanor, att möjligheten rätt förstå är beroende av individernas öppna inställning till livet och önskan göra för förståelse erforderliga erfarenheter.

⁶I alla historiska religionsformer kan man urskilja en exoterisk och en esoterisk lära. De så kallade religionsstiftarna ha måst utvälja dem som ägde latent förutsättningar att förstå och inviga dem i de djupare livserfarenheter stora massan ofelbart skulle misstolka. Därmed lades grunden till de esoteriska samfundens. Det exoteriska, enklare föreställningssättet omhändertogs av mer eller mindre spekulativa hjärnor inom prästkasten och utformades till dogmsystem med en bekväm frälsningslära, varvid det centrala i förkunnelsen, arbetet på och metoden för självförverkligandet, gick förlorat. De olika esoteriska samfundens läror äro lika i allt väsentligt, ehuru givetvis språkdräkten är olika, terminologien en annan och uttryckssätten avvika. Esoteriken befriar mänskligheten bland annat från två utbredda villfarelser: Den kristna, att människan är obotligt ond. Den indiska, att människan är gud.

⁷Alla som nått enhetsstadiet förkunna, att allt liv är gudomligt och utgör en enhet, att vi alla äro fullkomliga, envar i sin egenart och på sin utvecklingsnivå, att vi alla äro på väg mot allt högre utvecklingsstadiers fullkomligheter, att alla en gång ska nå målet, högsta fullkomlighet, att det beror på envar, när målet skall nås, att inga så kallade frälsningsläror hjälpa, att inga språng i utvecklingen äro möjliga ens med gudomligt ingripande, att människans eget "jag är vägen, sanningen och livet", att vi återfödas såsom människor, tills vi lärt allt vi kunna lära i människoriket, att vi i nya inkarnationer få skörda allt vi sått i de gamla.

6.3 Allt liv är en enhet

¹Alla de kosmiska världarna, som bilda vårt universum, bestå av monader, vilka antingen äro på vägen ner till fysiska världen (involution) eller på resan hem (evolution). De i evolution befinna sig i olika naturriken och sträva mot högsta slutmålet: kosmisk allvetenhet och allmakt.

²Alla individer i universum utgöra i medvetenhets hänseende en enhet. Varje individ har omistlig del i denna kosmiska totalmedvetenhet.

³Individens medvetenhet kan indelas i undermedvetenhet, dagsmedvetenhet och övermedvetenhet.

⁴Till det undermedvetna hör allt individen upplevat i förfluten tid. Undermedvetenheten kan icke glömma någonting utan bevarar minnet av allt den upplevat sedan monadens inträde i manifestationen. Det är alla monaders samfällda minnen, som utgöra det gemensamma kosmiska minnet.

⁵Individens undermedvetenhet är ofantligt mycket mer omfattande än vad individens begränsade dagsmedvetenhet någonsin kan hinna med att uppfatta.

⁶Övermedvetenheten är vår meddelaktighet i kosmiska totalmedvetenheten. Vi öka ständigt denna vår del genom medvetenhetsaktivitet och arbete på medvetenhetsexpansion.

⁷Det är genom övermedvetenheten individen mottar inspiration, högre väsens ljus, kraft, kunskap om verkligheten, om livet och om lagarna för tillvaron, alltefter som han utvecklats så, att han intresserar sig för inspirationen och kan uppfatta den.

⁸Individen är en monad (minsta möjliga del av urvarat och minsta möjliga fasta punkt för medvetenheten), involverad eller inkarnerad i materiehöljen, vilka ständigt förändras enligt förvandlingslagen och alltid återformas enligt återformningslagen.

⁹Den del av monadens övermedvetenhet som kallas essentialmedvetenhet uppenbarar för oss den oändliga kärlek vi alla längta efter för egen del och för att kunna hjälpa andra. Alla stora ha talat om, att den finns där och endast väntar på att tagas i besittning. I stället för att sträva efter att vidga vår dagsmedvetenhet så, att vi kunna få kontakt med denna del av övermedvetenheten, nöja vi oss med vad vi redan förvärvat. Söka vi kontakten finna vi den. Varje gång vi momentant få kontakt, befrias vi från något av det skenväsen vi själva format genom våra egna tankar och känslor, vår livsinställning i det förflutna, som vi tro vara vårt rätta jag och som står i vägen för uppnående av målet. Vid denna upplevelse bli vi omedelbara och enkla, spontant uppgående i det underbara evighetsnuet livet erbjuder oss med varje ögonblick. Utan enheten leva vi sönderdelade

i ett eftervartannat utan förståelse för delarnas sammanhang och allt livs gemenskap. Det är när vi finna, att vi alla leva i tillvarons medvetenhetsocean, som vi upptäcka livets vishet, skönhet och makt. Denna makt tager sig allt fullkomligare uttryck i oss, ju mer vi öppna oss för den och icke stå hindrande i vägen, ju mer helhjärtat vi följa det ljus vi ha och lyda den maning vi förnimma i tystnaden. De livsokunniga göra sig genom sin falska livsinställning blinda och döva för enhetslivets uppenbarelse i det fördolda.

¹⁰Livet är det enklaste av allt. Vår mentalitet krånglar till allting för oss. Det finns inga livsproblem för dem som sluta att grubbla över de livets tilltrasslade konstigheter vi själva spinna med våra misslyckade försök till förklaringar. De, som leva enkelt och omedelbart, hänsynslöst bara anförtro sig åt livet, finna, att livet löser våra problem åt oss, om vi för vår del undanröja hindren för kontakt med enheten. Den slöja, som för oss döljer livets underbara godhet och skönhet, sanning och prakt, ha vi själva vävt. Det finns ingenting, som kan skilja oss från enheten.

¹¹Enhetens outtömliga krafter verka i allt. Då vi låta enheten verka genom vårt förnuft kalla vi den snille, genom vårt handlande blir den godhet, genom vår känsla blir den kärlek. Genom att leva under vår egentliga nivå, leva vi i det undermedvetna och låta det förflutnas okunnighet blända och oförmåga förlama oss.

¹²Tbland möta vi väsen, vilka förefalla oss som budbärare från den enhetens värld vi instinktivt ana. I deras närhet befrias vi från slöjan och kunna momentant få skåda in i enhetens värld. Vi förnimma, att de äga allt på grund av sin medvetna delaktighet i enheten, i vilken alla fullkomligheter äro allas gemensamma egendom. Förundrade ha vi alltid spörjt, när vi hört talas om dem, varifrån de hämta den vidunderliga kraft, som med trollspöts makt förvandlar allt det vidrör. I dessa väsens frihet från allt, som fångslar oss, uppleva vi, om också endast för samvarons ögonblick, det vi alltid omedvetet längtat efter att få äga. Vi bli förflyttade till vishetens och sällhetens värld. När dessa vibrationer fördunstat, slöjan åter fördragits, ha vi dock bestående visshet om, att vi sett den verklighet, som en gång vi ska kalla vår egen.

6.4 Vi äro alla fullkomliga, envar på sin nivå

¹Vi äro alla stadda på en "oändlig" upptäcktsfärd genom kosmiska världarna. Vi upptäcka dem genom att införliva dem i vår medvetenhet. När vi genom denna medvetenhetsexpansion nått högsta kosmiska världen, som omsluter och genomtränger hela universum, har vårt jag identifierat sig med hela kosmos och därmed blivit kosmos.

²Individens medvetenhetsexpansion innebär dels subjektivt allt mer ökad kunskap om verkligheten (varje faktum vi införliva med vår medvetenhet betyder en minimal expansion), dels objektivt införlivande i egen medvetenhet av allt fler monaders medvetenhet i allt fler riken, allt fler världar, dels ökad förmåga av medvetenhetsaktivitet, det vill säga: att kunna bruka allt mer av universums allsmåttiga, dynamiska energi.

³Från mineralriket uppstiger individens monad genom rike efter rike, värld efter värld. I varje rike passera vi uppför en mångfald utvecklingsnivåer.

⁴Den sataniska läran om människans medfödda, obotliga ondska har i otrolig grad motverkat arbetet på självförverkligandet. Den har förgiftat människors hela liv genom tidigt inympade och därför outrotliga känslan av evig förtappelse och tortyr. Det finns ingen synd. Det finns inga andra åklagare och domare i livshänseende än satanister och moralister.

⁵Det finns en lag för sådd och skörd. Allt "gott" och "ont" vi göra, varje attraherande, positiv, kärleksfull såväl som varje repellerande, negativ, kärlekslös tanke vi tänkt, känsla vi känt, ord vi sagt, handling vi gjort få vi igen i detta eller kommande liv med samma effekt. Det finns ingen undanflykt, ty ingen gud kan ändra en livslag.

⁶Moralförgiftade mänskligheten är ingen fiende till vetandet men väl till livskunskapen. Folk hör gärna ädla talesätt. Men när det berör dem själva och deras närmaste, vänner och bekanta göra allvar av att omsätta talesätten i livet, bli de upprörda. Då har "den där" blivit konstig, tror sig

visst vara något märkvärdigt, något förmer än vi andra. Då dras det fram alla misstag “den där” begått, alla så kallade fel och brister skvallret kunnat hitta på och illviljan dikta till. I bästa fall heter det, att “den där”, som varit ett sådant världens barn, ska försöka göra sig bättre än vi, som varit så moraliska (lyckats så väl bevara skenet).

⁷Gentemot alla livsfientliga attacker mot envar, som gör försök till självförverkligande, hävdar livskunskapen, att “när en människa börjar tänka, upphör hon att vara profan, när hon börjar studera, upphör hon att vara vulgär, när hon söker förvärva självbehärskning, upphör hon att vara lastbar, när hon begynner handla rättrådigt, upphör hon att vara fördärvad”, när hon lever för att hjälpa och tjäna, har hon nått högsta människostadiet. Hon behöver aldrig någon förlåtelse av rättfärdig, vred, hämndgirig gud för att hon nått dit där hon står och lämnat allt det för henne numera lägre under sig.

6.5 Kunskap och instinkt

¹Absolut kunskap är allvetenhet. Vi äro allvetande, när vi ha kännedom om alla lagar och för förståelsen av dessa lagar erforderliga fakta inom varje värld.

²Kunskapen är subjektiv för alla som icke förvärvat objektiv medvetenhet.

³Monaderna kan icke glömma någonting. Vad den själv förvärvat genom bearbetning av livserfarenheterna är oförlorbart, även om det förblir latent i brist på förnyad kontakt med analog verklighet eller idé.

⁴I de tre lägsta kosmiska världarna kan monaden för längre eller kortare tid förlora sin kunskap, emedan dess medvetenhetskontinuitet kan gå förlorad, varmed kunskapen blir latent och icke kan återerinnras annat än genom förnyad kontakt med likartat.

⁵Platon uttalade ett exoteriskt axiom med att göra gällande, att all kunskap är latent och återuppväcks genom liknande upplevelser (vibrationer).

⁶Varje monad måste själv förvärva allt som är nödvändigt för dess utveckling, kunskap om verkligheten och livet, egenskaper och förmågor. I den mån förhandskunskap är nödvändig för livsorienteringen, får monaden denna av väsen i högre världar. Kunskapen kan aldrig gå förlorad ens i lägsta världarna.

⁷De, som uppnått kausalstadiet och förvärvat objektiv kausal syn, kunna objektivt studera fysiska, emotionala och mentala världarna och med naturforskarens noggrannhet beskriva allt i dessa.

⁸Naturen är genomgående lagenlighet. Forskaren söker och upptäcker lagarna. Utan objektiv syn, vida utöver den normala, har han knappast möjlighet finna andra än mekaniska naturlagar, icke de finala eller dynamiska. När vi ingått i enheten, finna vi vad vi söka i livets allvetenhet.

⁹Fyra instinkter leda sökaren rätt, tills han ingått i enheten: livs-, verklighets-, rätts- och logikinstinkten. Ju högre utvecklingsnivån, desto tillförlitligare äro dessa instinkter.

¹⁰Vi behöva visshet för att kunna leva och handla. Utan visshet äro vi viljelösa offer för dem, vilka äro djärva nog att för oss diktera sin lag.

¹¹Sunt förnuft är resultatet av självförvärvat livserfarenhet. Det ger visshet. Godtaga vi i blind tro andras åsikter utan prövning, förlora vi förmågan att orientera oss, hindra vi utvecklingen av vårt sunda förnuft. Det som ej är undersökt eller upplevat blir en svaghet i oss.

¹²Logikinstinkten är förmågan att snabbt överblicka och rätt samordna fakta inom ett visst ämnesområde.

¹³Rätts- eller laginstinkten är den värdefullaste av de fyra instinkterna. Den växer fram dels ur logikinstinkten och kallas då samvetet såsom logisk reaktion för underlåtenhet iakttaga tabuer, dels ur upplevelsen av smärtsamma rättskränkningar. Därur uppstår rättskänslan, som efterhand utbildas till rättrådighet (riktig, osjälvisk, opersonlig bedömning) rättfärdighet (riktig, opersonlig handling) och laginstinkt. De, som närma sig idealitetsstadiet, äro på god väg att personifiera lagen. Laginstinkten är säkraste vägvisaren genom laglöshetens djungel. Utan den förbli vi

okunniga, desorienterade och laglösa.

¹⁴En sanning, som ej finner gensvar inom individen, är för honom ingen sanning. Han skulle förstöra sin sanningsinstinkt genom att godtaga den.

6.6 Livsuppgift och ledning

¹Ingens existens är betydelselös. Vi äro alla redskap för gudomligheten, om vi veta därom eller ej. Den, som frivilligt erbjuder sig såsom redskap, utträttar det bästa och mesta den kan och sår bästa möjliga sådd.

²“Världssjälen” vet vilka redskap den behöver. Vi behöva ej oro oss för dess avsikt med oss, vad vi ska göra eller bli. Vi ledas av vår gudomlighet, om vi lyssna till rösten i tystnaden och lyda dess maning, om vi visa trohet mot de ideal vi kunna upptäcka. Livet uppenbarar för oss vår uppgift. Genom vår oros ansträngningar bli vi allt mer förvillade. I orostillstånd upptäcka vi icke de förhållanden som harmoniera med vårt väsen. Vår naturliga livsinstinkt leder oss rätt. Våra intressen visa oss i vilken riktning vår begåvning ligger.

³Varje individ har en uppgift, som väntar på att fyllas just av honom, bestämd av hans väsens sammanfattning, av det sätt varpå världsmedvetenheten kan taga sig uttryck just i honom. Det finns ingen medtävlan, ty väsensarten utför ett verk, som ingen annan skulle kunna. Människans riktiga kallelse är den i vilken hon kan uppgå med verklig hängivenhet.

⁴Människans genius visar sig i hennes speciella mottaglighet, förståelse, urvalstendens. Den förenar henne med allt väsensbefrydat. Vårt väsen ser alltid rätt. Vad individen gör, det äger han. Envar finner det honom tillhör. Vad vårt hjärta anser stort är stort. Det är detta som gör lyckans håvor outtömliga. Till allt, som harmonierar med hans begåvning och läggning, äger han en obestridlig rätt. Överallt kan han taga det som tillhör hans andliga sfär, och ingenting kan hindra honom från att mottaga det, vartill han har andlig äganderätt. Förgäves kan han undanhållas en hemlighet, varpå han kan göra anspråk. Den uppenbarar sig själv.

⁵Allt i livet avlägger sitt vittnesbörd. Den som handlar, visar sin väsensart. Den som sitter stilla eller sover, blottar sin. Många mena, att de ingenting sagt, när de tegat. Men deras tystnad var ett högljutt svar. Vad en människa är, talar så högt, att man icke hör vad hon säger.

6.7 Geni och nivåvetenskap

¹Människan ser blott vad hon redan vet och är fullt förtrogen blott med vad hon själv gjort. Hon kan icke förvärva annat än vad hon själv är. Det hon, frigjord från moralschablonerna, kallar gott eller ont beror på hennes utvecklingsnivå.

²Det finns många slags genier, genier snart sagt på alla utvecklingsstadier, beroende på hur många inkarnationer individen använt på att specialisera sig. Ju högre nivå geniet nått, ju närmare enheten, desto klarare inser det sitt beroende av det högre livet. Hängivenheten till uppgiften medför ödmjukhet. Geniet vet att det utfört verket med en känsla av att “det i alla fall icke var jag själv, som gjorde detta”. Känner det sin gemenskap med dem i enheten, avlägger det sin grannlåt och blir ursprungligt, enkelt och omedelbart. Självhävdelse skulle hindra det utföra sitt högsta.

³De problem, som sysselsätta mänskligheten, äro i huvudsak fiktions- och illusionsproblem. Vi konstruera mängder av dem för att sysselsätta vår rastlösa reflexion, som aldrig kan få nog stoff att bearbeta och som i brist på förnuftigheter sysslar med värdelösa bagateller och fåfängliga trivialiteter. Massor av barnsligheter pracka vi på generation efter generation, därför att de en gång sagts. De, för vilka tänkandet är en besvärlig procedur, anamma tacksamt tramset för att slippa tänka. Vi fylla vår medvetenhet och därmed vårt värdefulla minne med rena dravlet, då det finns så mycket av oersättlig betydelse att inhämta. Ifall vi icke slösade med att “slå ihjäl” tiden, utan utforskade verkligheten och livet och förnuftigt tillämpade vetandet, skulle vi lätt kunna minska antalet inkarnationer med hälften. Ännu ha vi ofantligt mycket kvar, innan vi förvärvat all insikt och förståelse, alla egenskaper och förmågor, allt som kan läras i människoriket. I skolan

lära vi sådant, som vi skynda oss att glömma, så snart vi lämnat skolan. Vi sakna tilltro till barnens instinkt för vad de behöva lära och inkarnerat för att inhämta.

⁴Dagens bestseller, som hänföra människorna och prisas som mästerverk, hamna i morgon i papperskorgen. Det samtiden berömmar är icke värt trycksvärtan. Verkliga geniet skriver för att det måste, icke för att tjäna pengar. Ofta anar det ej sin storhet. Det kan behövas århundraden för att bringa detta i dagen. Den som skriver för sig själv, skriver för en evig läsekrets. Det finns vid någon tidpunkt kanske ej mer än ett dussin personer, som läsa och förstå Platon, aldrig tillräckligt många för att en upplaga av hans verk skulle bli betald. Och dock stå de till varje ny generations förfogande.

6.8 Enhetslivet

¹Människans gåta är förunderligt lättlost, om hon blott är sann mot det högsta inom sig. Hennes innersta natur är ett med det oändliga livet och dess krafter. Genom att hon lever i medvetande härom, får det gudomliga tillfälle att uppenbara och förverkliga sig. En och annan gång möta vi i historien någon, som alltifrån barndomen levat i medveten förening med enheten. Det nya med Kristi budskap var, att han öppet förkunnade, vad som dittills meddelats endast de utvalda i templens innersta helgedom.

²Allt liv är gudomligt och utgör en enda levande enhet. Guds rike är inom människan. Det enda individen behöver göra för att leva i gemenskap med det gudomliga är att medvetet anknyta till enheten. Tusenden i historien vittna om att ett sådant liv är möjligt. Fasthåller människan denna tanke och låter känslan av alltings enhet ständigt fylla hela hennes varelse, tränger hon allt djupare in i gemenskapen. Människans så kallade fall består i att hon utträder ur enheten och tror sig kunna leva utanför denna. Hennes så kallade frälsning består i att hon uppger sin avskildhet, återvänder till fadershuset och åter anknyter till enheten.

³Med enheten för ögonen som rättesnöre och vägvisare kommer hon spontant in i rätta förhållandet till allt levande. Det finns bara en enda väg för individen likaväl som för mänskligheten att lösa alla sina problem, och det är viljan till enhet. Det finns endast en sann religion, den att vi alla äro förenade i livets allomfattande enhet. De, som fått ögonen öppnade för denna enda riktiga livssyn, kallades "guds barn", nykomlingar i guds rike, längtande efter att snart bli fullvuxna. Det gudomliga livet omger oss och väntar endast på att vi ska undanröja hindren för de gudomliga krafterna att verka i oss. Det finns i vårt inre en stillhetens och tystnadens helgedom, närhelst vi draga undan förlåten och inträda i den.

⁴Allt liv är gudomligt och en enhet. Men det är först i människan, som detta faktum kan bli till insikt och målmedvetet förverkligas. Alla människor söka lyckan. De söka den överallt men finna den blott för korta stunder, tills de av livets erfarenheter lära sig, att bestående lycka finns endast i enheten, att allt levande utgör ett enda, allt omfattande brödraskap. Det vi kalla ont är ont, emedan det är skilt från enheten. Det upphör att vara ont, när det fyllt sin uppgift att bibringa oss nödvändiga förståelsen för att endast enheten är det goda. För den, som ingått i enheten, finns icke längre något ont, ingen fruktan eller oro, icke tvivel, ovisshet eller mörker. Den lever i nuet, icke i framtiden eller det förflutna. Det är i nuet vi veta hur vi ska handla.

⁵Den, som ingått i enheten och förblivit i denna levande förnimmelse av enheten, har icke längre någon känsla av motsättning. Individen har då inga andra önskningar än att det gudomliga skall förverkligas. Men han är också medveten om, att han för sin del måste göra allt vad på honom ankommer för att det gudomliga skall bli uppenbart. Så snart det gudomliga lever i individens medvetenhet, träder han i det gudomliga livets tjänst. Först när alla enas i gemensam strävan till enhet, blir livets mening förverkligad.

⁶Enhetslivet, sådant det uppenbarar sig i den gudomliga kärlekens innerlighet, fyller människan med glädje. Hon glömmar sig själv för att hjälpa andra finna samma oförgängliga lycka. Det är den gudomliga kärleken, som är livets mäktigaste drivkraft. Den är i harmoni med alla livets

krafter och drager alla andra krafter till sig. Innerligheten är sättet att odla lyckan, att glömma självskhetens alla önskingar för egen del, att spontant komma i enkla, omedelbara och därmed rätta inställningen till allt i livet.

6.9 Positiv och negativ livsinställning

¹Utmärkande för amerikanska livsfilosofien är dess frigjorda, förnuftiga rättsuppfattning. I stället för de nedärvda, ofta obegripliga, oförnuftiga och livsfientliga moralismerna och tabuerna ha de utgått från en helhetssyn på tillvaron, som helt bestäms av livsvärdet. De genom missbruk desorienterande beteckningarna "gott och ont", de oklara, genom godtycklig lagstiftning förvirrande, genom seder och bruk vilseledande termerna "rätt och orätt" ha ersatts med beteckningen "positiv och negativ livsinställning".

²Det positiva säger oss, vad som är förnuftigt och lyckobringande, i överensstämmelse med livslagarna, till gagn för utvecklingen och mänskligheten och alltså ändamålsenligt; det negativa, vad som är oförnuftigt eller livsfientligt. Det positiva säger oss, vad som bör tänkas, kännas, sägas och göras av den som vill nå högre utvecklingsstadier. Det negativa säger oss, vad som bör undvikas av dem som vilja leva förnuftigt.

³Denna livsfilosofi behöver icke ens bevisa sin inställnings förnuftighet. Denna kan omedelbart konstateras av alla.

⁴I det följande skall ett försök göras att kort sammanfatta det väsentliga i denna livssyn. Envar må sedan själv avgöra, om anspråken äro berättigade eller ej.

⁵Vår inställning till livet och allt som möter oss i livet är antingen positiv eller negativ.

⁶Till positiv livsinställning hör allt, som befrämjar enheten, utvecklingen och självförverkligandet, som möjliggör för oss att uppnå högre nivåer, vidgar vår livsförståelse, stärker vår livstillit och självstillit.

⁷Till det positiva hör allt attraherande, allt som hjälper oss att upptäcka det sanna, det rätta, det sköna, allt som stärker optimism, mod, tillförsikt, energi, uthållighet, målmedvetenhet, allt som motverkar lidandet.

⁸Till det positiva hör allt, som gör oss glada och lyckliga, nöjda med oss själva och andra, allt som bevisar sig vara rätt och gott, allt som ökar livsmod och livsvilja.

⁹Till negativ livsinställning hör allt, som motverkar enheten, utvecklingen och självförverkligandet. Därmed är egentligen allt sagt. Ty det är negativt, som icke för oss närmare enheten, som hindrar oss uppnå högre nivåer eller förvärva nödvändiga livsegenskaper.

¹⁰Mänskligheten har under tusentals år matats med idel livsfientliga, negativa, religionsmoraliska föreställningar om synd, skuld och skam, fått lära sig se allting negativt, betrakta allt såsom fel, brister och ofullkomligheter, vilket allt ökar livshatet och fört mänskligheten till undergångens brant, berövat individen hans gudomliga självstillit och hindrat honom arbeta på att bli bättre.

¹¹Till det negativa hör allt livsfientligt, repellerande, allt som gör oss olyckliga, berövar oss livstillit, mod, tillförsikt, segervisshet.

¹²Till det negativa hör resignationen, pessimismen och misantropien, vilken är livsokunnighetens och repellerande grundtendensens negativa syn på tillvaron. Det förgiftar vår medvetenhet, föder misströstan och missmod, gör allting tungt och meningslöst, hindrar oss att på rätt sätt möta livets motgångar och missräkningar.

¹³Till det negativa hör allt lidande. Detta ha vi ådragit oss genom negativ inställning i förflutna liv. Allt ont som möter oss är vårt eget verk. Ingenting kan hända oss, som vi ej förtjänat. Genom lidandet lära vi oss så småningom under tusentals liv att undvika allt negativt, allt sådant som kan vålla andra lidande.

¹⁴Till det negativa hör livshatet, vår repellerande inställning till livet och allt i livet. Allt som icke är kärlek är hat. Hatets livsyttringar utgöra våra negativa känslor.

¹⁵Till det negativa hör allt, som ligger under den nivå individen uppnått, all egoism och egocentricitet, allt som gör livet fult, lågt, smått, futtigt, tarvligt, allt som hämmar, förlamar, förgiftar vårt liv.

¹⁶Till det negativa hör sårbarhet. På lägre stadier tala alla illa om varandra. Skvaller och förtal, som ingen undgår, äro yttringar av allmänna livshatet. Att vara beroende av vad andra tänka, tycka och säga om alla är att avsäga sig de rättigheter som frihetslagen beviljar alla och som äro nödvändig förutsättning för självtillit och självförverkligande. Att taga otillbörlig hänsyn till andras uppfattningar om vad som bör sägas och göras, är att bli slav under livsfientliga allmänna opinionen, feget underordna sig allsköns godtyckliga uppfattningar. Barn som uppfostrats i den andan bli lätt blyga, försagda, hämmade och icke sällan senare i livet odugliga för allt arbete bland människorna.

¹⁷Till det negativa hör kritiska inställningen, som upptäcker endast fel och brister överallt, som anmärker, knotar, klagar på allt.

6.10 Hur vår livsinställning formar vårt öde

¹Vårt öde faller under ödeslagen, som bland annat fastställer, hur vår livsinställning förhåller sig till livslagarna. Ödet är resultatet av alla medvetenhetsyttringar i det närvarande och i förflutna inkarnationer.

²Från det vår monad förvärvat en egen själ (kausalhöljet) och därmed definitivt lämnat djurriket, tills den inträtt i övermänniskornas rike, inkarnerar den såsom människa för att lära allt som kan läras i människoriket.

³Liksom en människas fysiska tillvaro kan indelas i dagar och år, så kan hennes vistelse i människoriket indelas i inkarnationer och serier av inkarnationer. En inkarnation kan sägas motsvara en dag. Framtiden står i obrutet sammanhang med det närvarande liksom det närvarande med det förflutna.

⁴Vi ha i föregående inkarnationer genom våra medvetenhetsyttringar i stora drag fastlagt vårt kommande öde för flera framtida liv. Det vi sått men icke skördat måste skördas i framtiden. Det tillhör våra av oss själva "beredda vägar", vårt öde.

⁵Individens öde ligger i förening av omständigheternas tvång med hans medvetenhets frigjordhet. Även möjligheten till frigörelse är i de flesta fall skördebetingad.

⁶Förvärvade egenskaper, förmågor och tillmätt skörd yttra sig i omständigheter och livsinställning. Vår frihet visar sig i våra möjligheter att genom energi och målmedvetet arbete förvärva såväl yttre som inre betingelser.

⁷Motsatta önskningar upphäva varandra. Tillfälliga önskningar eller svaga, eller sådana som motverka tidigare, eller själva vår livsinställning, äro maktlösa. "Tur" är förening av orubblig målmedvetenhet, ihärdigt bemödande, grundlig förberedelse i föregående eller detta liv. Vi få förr eller senare det vi levat för till skänks eller på annat sätt. Ofta kan resultatet ligga inom räckhåll men ej nås, emedan vi ge tappt, icke hålla ut, låta oss nedslås av motgångar, icke resa oss efter varje nederlag.

⁸Ju enhetligare vår livsinställning, ju klarare tanken, intensivare begäret, desto snabbare märkbart blir resultatet. Kunna vi samla alla våra krafter och utan varje tvekan målmedvetet leva för en enda önskan, nå vi i de flesta fall också målet.

⁹Vi kunna på liknande sätt förändra ett annars oundvikligt öde. Särskilt är detta fallet, om vi radikalt ändra vår livsinställning och därmed införa ojämförligt mäktigare kraftfaktorer.

¹⁰Ett exempel må klargöra, hur individen kan nå sitt mål. Han har i flera inkarnationer önskat bli rik, arbetat därpå och vunnit allt större välstånd i liv efter liv och därigenom utvecklats allt större affärsbegåvning, tills han blivit ett affärsgeni. I något liv får han sin önskan förverkligad att bli oerhört rik. Han föds med alla förvärvade förmågor samlade, med alla nödvändiga förutsättningar under sådana förhållanden att alla erforderliga latent egenskaper aktualiseras. Har

han god skörd, får han rikedom eller möjlighet lätt förvärva den till skänks. Har han förut varit mindre nogräknad i valet av medel, får han tillfälle förvärva sin rikedom på orättmätigt sätt. Han betraktas som en lyckans gunstling med sagolik tur i livet. Allt efter medhavd skörd når han sitt mål på lättare eller svårare sätt. Ofta skall han få tillfälle att hundraprocentigt fullända vissa hithörande egenskaper, vilket kräver hårt arbete. Icke sällan är skörden sådan, att han i barndom och ungdom får växa upp i svåra levnadsförhållanden. Då kräves ytterligare energi och uthållighet. Han når emellertid målet och blir en furste i finansens värld. Om han sedan får glädje därav är en annan sak.

¹¹Envar är sin egen lyckas eller olyckas smed. Vi ha gjort oss till vad vi äro. Vi ska bli vad vi göra oss till. Allt som händer oss är vårt eget verk. Ingenting kan hända oss som vi ej förtjänat. Vi draga till oss krafter, inflytanden, människor i överensstämmelse med de tankar och önsknings vi hysa. Vi omforma oss till likhet med de tankar vi tänka.

¹²För att förstå hur vår livsinställning formar vårt öde genom alla inkarnationerna fordras kännedom om medvetenhetsyttringarnas effekt.

¹³Med våra tankar bygga vi upp våra anlag, vår natur; med våra motiv vår karaktär (sammanfattningen av alla egenskaper). Det är på motiven det beror, om vi bli lyckliga eller olyckliga i framtiden.

¹⁴Med våra begär och önsknings förskaffa vi oss möjligheter och tillfällen att tillfredsställa dem.

¹⁵Med våra handlingar gestalta vi våra yttre förhållanden, omgivning, omständigheter etc. Vår organism är resultatet av handlingar (välvilliga eller grymma), som kunna taga sig organiskt uttryck (skönhet eller defekter). För övrigt få vi de föräldrars arvs massa vi enligt skördelagen ska ha.

¹⁶Tanken är mäktigaste ödesfaktorn. Tanken är i de flesta fall upphovet till övriga medvetenhetsyttringar och förändrar ständigt våra medvetenhetstillstånd.

¹⁷Allt vi tänka tar förr eller senare gestalt. Viljan verkar genom medvetenheten. Energien följer tanken. Vad vi tänka det bli vi. De, som regelbundet tänka på en viss egenskap, återfinna den snart i sitt spontana tänkande eller handlande.

¹⁸Varje tanke har sin effekt och lämnar sitt bidrag i positivt eller negativt hänseende. Även de krafter, som genom vårt omedvetna strömma ner från högre världar, följa våra tankebanor. Det är den sammanlagda kraften av varje särskild tanke eller känsla, som bestämmer effekten, huvudsakliga inställningen som anger riktningen, resultatet.

¹⁹Med tanken behärska vi omständigheterna i stället för att behärskas av dem. Tanke ligger till grund för framgång och misslyckande. Tanke bygger upp och tanke river ner. Allt förbereds i människans tanke: hälsa, lycka, framgång, välstånd.

²⁰Allt det vi starkt och uthålligt fixera i vår fantasi, bygga vi in i våra framtida liv. Vår medvetenhets kraftresurser äro outtömliga och tillgodogöras genom bestämdhet, visshet, konsekvens, ihärdighet, beständighet, uthållighet och intensitet. Det räcker icke med att bara längta, utan vår önskan måste stå levande i tanke och känsla för vår inre syn både dag och natt.

²¹Vi kunna med vår fantasi göra vår inställning positiv eller negativ, försköna eller förfula livet, göra det rikt eller fattigt, till en himmel eller ett helvete. Den, som endast ser på det positiva i livet, hos sig själv och andra, gör det bästa möjliga av sitt liv. Fantasien, inbillningskraften är mäktigare än det okunnigheten kallar "viljan". De flesta använda sin fantasi på sämsta sätt.

²²För att bli känsla, ord, handling, vana, måste det först ha varit tanke. Liksom vi förskaffat oss vanor genom vår tanke, kunna vi lägga om vanor genom tanken. Genom att skaffa oss nya tankevanor ändra vi vår livsinställning och därigenom hela vårt liv. Det finns ingen egenskap, som vi ej kunna förvärva genom metodiskt tänkande. Genom systematiskt fasthållande i medvetenheten av det vi önska, förvärva vi det till slut.

²³Liksom tanken så attraherar begäret sitt föremål, drar oss till det. Ihärdig önskan åvägbringa

egen uppfyllelse. Våra begär stå icke under förnuftets eller "viljans" kontroll. De bestämmas till största delen av förut förvärvade egenskaper. Och dessa kunna vi ändra, om vi arbeta därpå.

²⁴Våra tankar och begär bli handlingar, så snart de riktas utåt. Tanken, eggad av begäret, planlägger handlingen. Begäret blir efterhand kraften, som riktas på utförandet. Det är genom begäret, som handlingen först tager form i emotionalmedvetandet för att automatiskt följa, när tillfället erbjuder sig. Ofta behöves icke ens begäret. Har en handling förberetts i fantasien tillräckligt länge, utlöses densamma automatiskt vid gynnsamt tillfälle. Mången har tanklöst, oavsiktligt utfört brott, som länge lekt med dess möjlighet.

²⁵Livsinställningen omger människan med en viss atmosfär, beroende på tanke- och känslövanornas konstanta vibrationer. Dessa upptagas av andra och framkalla liknande hos dem. Följden blir att de ofta tänka om oss vad vi tänka om dem, såvida icke större nivåskillnad och olika grundtendens föreligga.

²⁶Vi påverka alltid vår omgivning med våra tankar. Vi kunna icke alltid hjälpa med handlingar. Men vi kunna hjälpa alla med våra tankar. Äro vi positiva meddela vi glädje, levnadsmod, harmoni. Äro vi negativa sprida vi olust omkring oss. Vi kunna med en ond tanke bli orsak till att andra begå brott. Befinner sig någon i så labil sinnesstämning, att en impuls utifrån kan utlösa planerad handling, kan vår tanke bli utslagsgivande för en handling, vars verkningar kan sträcka sig över flera liv. Vårt ansvar blir därefter.

²⁷Vi äro födda med en viss karaktär, förvärvad genom tusentals inkarnationer. Den ändras naturligtvis icke bara genom att vi få en ny livssyn. För fullständig omläggning åtgår ett helt liv, icke sällan många liv.

²⁸Alla våra medvetenhetsyttringar äro antingen positiva eller negativa och stärka endera inställningen. Vi stärka det vi betrakta, allt som vi uppmärksamma. Genom att odla endera tendensen, leva i hithörande sinnestillstånd, förvärva vi automatiskt motsvarande egenskaper. Om vi arbeta på vår frihet, öva vi medvetenhetskontroll och lära oss bestämma över vårt medvetenhetsinnehåll.

²⁹Vi få icke mera ut av livet, än vi begära av oss själva. Ju mer vi fordra, desto mer ger livet.

6.11 Positiva livsinställningens betydelse

¹Positiv livsinställning är både en förutsättning för och ett resultat av arbetet på självförverkligandet. Den kommer ursprungligen från och syftar ytterst till enheten.

²Positiv livsinställning blir en nödvändig följd av livstillit och självtillit.

³Esoteriska kunskapen ger orubbliga övertygelsen, att

- allt är gudomligt
- allt liv utgör en enhet
- livet formas, utvecklas och omdanas av gudomliga väsen i enlighet med evigt oföränderliga natur- och livslagar
- allt planeras så att det tjänar utvecklingen, självförverkligandet och enheten
- allt är förutsett till det bästa
- livet är lycka och allt blir bra till slut
- liv är sällhet i mentalvärlden och alla högre världar, endast i de två lägsta är lidande möjligt
- det beror på oss själva att vara lyckliga
- det icke kan finnas någon orättvisa
- det goda alltid segrar till slut
- det onda måste tjäna det goda
- vi bäst tjäna livet genom att bli redskap för gudomen i högre världar
- ljus och kraft strömma ner till oss genom vårt omedvetna från enhetens världar.

⁴Livstillit är förutsättningen för självtillit. Självtillitens grund är fasta övertygelsen, att varje uratom är en odödlig monad, vilken vid kosmiska manifestationsprocessens slut skall ha nått högsta gudomlighet

varje monad utvecklas genom alla naturriken från mineralriket till högsta kosmiska riket vi inkarnera såsom människor, tills vi lärt oss allt vi kunna lära såsom människor varje individ (monad) har omistlig gudomlig rätt till liv, frihet och lycka inom gränsen för allas lika rätt.

⁵Den självtillit, som ej låter sig betvingas, gör individen till herre över sitt öde, vad som än må hända. Utan självtillit uppnås ingenting av betydelse. Ingen blir stor utan att tänka stort om sina inneboende möjligheter.

⁶Med positiv livsinställning leva vi leende, lyckliga, segervissa, äro vi i harmoni med livslagarna, kunna vi på bästa sätt tillgodogöra oss livets erbjudanden, öppna vi alla kanaler till vårt omedvetnas ljus- och kraftkällor, frigöra vi oss från inympade, negativa, livsfientliga komplex.

⁷Positiv livsinställning verkar uppmuntrande, stimulerande, höjande, stärkande. Den är hemligheten till hälsa, framgång, lycka. Det positiva är starkare än det negativa. Den som är positiv påverkas ej av andras negativismer.

⁸Den som lever positivt, tjänar därmed utvecklingen och kan av ödet aldrig mera försättas i oöverkomliga svårigheter, även om belastningen mången gång kan komma bristningsgränsen nära och förhållandena synas hopplösa. Allt tungt och svårt har till uppgift att göra oss starkare, att lära oss bruka tanken så, att vi med det mentalas makt övervinna det repellerande emotionala.

⁹Positiv livsinställning drar oss till det vi eftersträva och behöva för att uppnå vårt mål. Den gör livet ojämförligt mycket lättare att leva.

¹⁰För att forma positiva komplex, motsatta de härskande negativa räcker det icke med goda föresatser. Det fordras arbete och daglig begrundan. Särskilt den, som insupit pessimism och nihilism, har därmed grundlagt negativa, livsfientliga tanke- och känslorvanor, som kunna botas endast med radikal livsomställning.

6.12 Hur vi bli livsdugliga

¹Positiv livsinställning gör oss unga, friska, starka, glada, lyckliga. Ju större entusiasm vi kunna uppbringa, desto förr nå vi det eftersträvade. Utan orubblig föresats äro besluten närmast värdelösa. Vi måste dagligen arbeta på de positiva komplexen, så att de mata dagsmedvetenheten med nervstärkande impulser.

²Vad vi tänka om oss, det bli vi, det må gälla hälsa, förmåga, framtid. De som drömma om, leva för, äro besatta av tanken på ett ideal, förverkliga det också. Uthållighet, intensitet måste ge resultat.

³Med positiv livsinställning kunna vi i dag förlora allt och i morgon lika segervisst börja på nytt. Vi lära av alla misstag. Svårigheter, motgångar, lidanden göra oss starkare, om vi taga dem på rätta sättet. De hjälpa oss att bli allt mindre beroende av allt yttre och allt mer lita till krafterna i vårt omedvetna. Det finns ingen försäkring mot olyckor. Men positiv livsinställning ger oss garanti för att vi kunna taga dem med lugn tillförsikt.

⁴I tider av tvivel, osäkerhet, ovisshet, nedslagenhet, mörker öka argumentering och grubbel förefintliga osäkerheten, rådvillheten, desorienteringen. Bäst är att resolut koppla av, vägra skänka förhållandena ett ögonblicks uppmärksamhet, syssla med någon idrott, gymnastik, hobby eller uppgå i hängivenhetens meditation.

⁵Vi få icke mer ut av livet än vi begära av det i vår fantasi. Positiv inställning ger ständigt nya tillfällen, öppnar dörrar, finner vägar, mångdubblar förmågan. Varje önskan bringar oss närmare det önskade.

6.13 Hur vi göra livet lyckligt

¹Endast med positiv livsinställning kunna vi vara lyckliga. Med den blir vårt liv rikt. Genom att vara lyckliga göra vi vårt liv ofantligt mycket lättare för vår omgivning. Glädjen vitaliserar, förjagar sorg och bekymmer, ger rikare personligt liv, större livsduglighet. Med glatt, muntert, käckt, spänstigt sinne göra vi livet gladare och världen bättre.

²Verkliga lyckan är oberoende av yttre förhållanden. Det är icke omständigheterna, som göra oss olyckliga, utan vårt negativa, förfelade sätt att taga dem. Äro vi icke lyckliga, beror detta på oss själva och återfall i negativa komplexens tanke- och känslövanor. Förmågan att vara lycklig, trots allt, kunna vi förvärva oss, om vi energiskt arbeta därpå. Slaven och krymplingen Epiktetos var lycklig, trots fattigdom, sjukdom, misshandel, emedan han icke tillät andra än positiva känslor att existera i hans medvetenhet.

³Vi förvärva lycka genom attraktionens strävan mot enheten, att leva positivt, glömma oss själva, göra andra lyckliga.

⁴Betrakta vi misstag som nödvändiga erfarenheter, misslyckanden och motgångar som nödvändiga lärdomar, värdefulla tillfällen att förvärva positiva egenskaper, förvandla vi på lindrigast möjliga sätt illusionerna i vishet.

6.14 Hur vi bli övervinnare

¹Vi äro födda att segra och kunna göra det. Genom att leva i känslan av seger aktivera vi alla våra krafter, kunna vi utföra det otroliga. Vi underskatta alltid våra möjligheter, okunniga om våra latent förmågor. Vi böra i fantasien tilltro oss det högsta. De slumrande krafterna inom oss väckas till liv genom orubbliga vissheten, att det icke kan finnas oöverkomliga svårigheter. Allt stort är utförbart i de flestas ögon.

²De, som aldrig låta sig brytas ner, aldrig erkänna sig besegrade, aldrig släppa taget, aldrig förlora modet, alltid resa sig på nytt, aldrig ett ögonblick tvivla på framgången, som bestämt sig för att segra, kunna aldrig besegras. Vi kunna icke misslyckas, hur mörkt det än kan se ut, om vi förbli positiva och icke förlora segerviljan. Fattigdom, förtal, förföljelser, hån, smälek, vanära förmå ingenting över segerviljan. Vi kunna icke förlora, förrän vi själva ge upp. Vi bli övervinnare genom att möta allt med mod, glädje, tillförsikt.

³Effektivitet förutsätter riktig kunskap och viljans intensitet. Kunskaper, förmågor, mest lysande begåvning, äro gagnlösa utan segervilja. Segervissheten betraktar alla svårigheter såsom medel att utveckla förmågor. Våra misslyckanden föra oss framåt. Nederlagen äro vägar till seger.

⁴Segervissheten ger underbar stimulans och tillför dynamisk kraft. Vi betvinga omständigheterna, om vi förlita oss på vår omedvetenhets outtömliga kraftkälla.

⁵Ur luftslott framväxa jordens palats.

6.15 Hur vi göra det bästa av vår dag

¹Vi kunna göra varje dag till en fullkomlig dag. Allt vi uppleva har någonting att lära oss. Vi äro här för att göra erfarenheter och lära av dem. Allt som händer oss ger oss nödvändiga lärdomar och är till vårt bästa. Den plats där vi befinna oss är bästa platsen för oss. De människor vi möta innebära en uppgift för oss. Vårt arbete ger oss rätta tillfället lära det vi behöva för framtiden. Ju bättre vi utföra det, desto värdefullare egenskaper förvärva vi. Med målmedvetenhet lära vi mest, nå vi längst, lyckas vi bäst.

²Genom att lärvilligt, ödmjukt, tacksamt, heroiskt bära vårt öde som det bästa för oss, ha vi lärt oss en av livets hemligheter: att förvandla allt negativt i positivt. En annan hemlighet är att låta högre världars krafter obehindrat strömma fram genom vårt omedvetna till allt och alla i livet. De flesta stänga av kanalen med sin förfelade inställning. Ju mer positiva vi äro, desto mer tjäna vi livet.

³Allt yttre är oväsentligt. Vår inställning är det enda väsentliga. Vår största förmåga är att kunna göra andra och oss själva lyckliga, hur ödet än gestaltas och utan allt sådant som andra anse erforderligt för lyckan.

⁴Det finns intet högre ideal än enheten, som är allas mål. Ju närmare vi komma enheten, ju längre vi vid varje sinnets lyftning kunna dröja kvar i enheten, desto rikare blir vårt liv.

6.16 Hur vi bevara oss friska och återställa hälsan

¹Leva vi hygieniskt, tillföra vi organismen rätta näringen, avstå från alla gifter, tänka vi positiva tankar, känna vi positiva känslor, kunna vi icke bli sjuka.

²Den som vägrar att vara sjuk, övervinna de flesta sjukdomar. Livgivande kosmiska energier genomströmma i varje ögonblick alla våra höljen. Med positiv inställning kunna vi tillgodogöra oss dem på rätta sättet och bota oss själva.

³Det är av stor betydelse, att vi alltid intaga föda och somna i positiva sinnestillstånd med glada, vänliga känslor. Vi ladda vår föda med livsenergi, om vi under måltiderna tänka in hälsa och kraft i kroppens celler.

⁴Intensivt positiva känslor äro dynamiska krafter, som verka välgörande och stärkande på organismen, övervinna trötthet, vitalisera alla celler i vår kropp.

6.17 Hur negativa livsinställningen verkar

¹“Den känner det goda, som känner det onda.” Det betyder ej, att vi behöva särskilt uppmärksamma det negativa, som vi ha tillräcklig erfarenhet av. Men vetskapen om vad som är negativt ger vidare perspektiv, mångsidigare belysning av motsättningen och skärper blicken för det positiva livsvärde och det negativa livsfientlighet.

²Vi ha sedan barndomen på grund av allmänna, negativa livsinställningen aningslöst insupit negativa suggestioner och förvärvat dominerande negativa komplex. Varje negativ tanke vi tänkt, negativ känsla vi känt har automatiskt förstärkt dessa reaktionssätt och därmed negativa tendenser och egenskaper. De flesta äro också negativister, varmed de nedsätta sin livsduglighet till en bråkdel av den eljest möjliga.

³“Vi se blott vad vi redan veta.” Eftersom vi uppmärksamma det vi en gång lärt oss upptäcka, se vi huvudsakligen det negativa, det som konventionen, livsfientliga moralen, allmänna misstron mot andra, inlagt i vår livssyn och förklarat vara enda rätta. Det positiva kallas enfald, om det ens beaktas.

⁴Vi göra oss livsodugliga vid att erinra oss sådant, som tillhör det förflutna, det lägre, som vi lämnat under oss, vår okunnighets misstag, vår oförmågas misslyckanden.

⁵Vi göra oss livsodugliga genom allt, som berövar oss livstillit och självtillit, förlamar vår omdömesförmåga och vårt handlingsliv.

⁶Vi bli allt mindre livsodugliga, allt mindre självständiga, allt svagare, allt mer beroende av andra genom att söka hjälpen utom oss. Allt ljus, all kraft, allt som gör oss starkare, strömmar ner till oss genom vårt eget omedvetna.

⁷Negativ livsinställning motverkar alla våra strävanden. Den hämmar, splittrar, förkrymper, vilseleder oss, devitaliserar alla livsfunktioner med sjukdom som följd.

⁸Är sinnet uppfyllt av negationer, tankar på olyckor, sjukdom, fattigdom, motgångar, grämelser över vad som ej kan ändras, bli vi sjuka, fattiga, hjälplösa och utsatta för olyckor, blir livet en börda.

⁹Vår negativa inställning är vår enda verkliga fiende. Andra så kallade fiender äro vårt ofrånkomliga ödes agenter och göra oss tjänsten att avbetala våra skulder till livet och ge oss tillfällen att lära vad som måste läras.

¹⁰Genom negativitet öka vi lidandet i världen, överföra vi våra fördärvliga tankar på andra, göra vi livet svårare att leva för alla, som nås av våra vibrationer.

6.18 Hur vi inbjuda olyckor

¹Allt beror på våra tankar. Genom våra negativa tankar förgifta vi vår tillvaro, dra vi över oss olyckor. Allt negativt är fiende till vår lycka.

²Vi draga till oss det vi frukta och göra oss värnlösa mot olyckorna, när de komma. Tänka vi på det onda, stärka, attrahera vi det. Ske dig som du tänker!

³Tanken på möjligheten att misslyckas kan vara tillräcklig för att misslyckas. Den vankelmodige, tveksamme, hållningslöse är genom sin obeslutsamma hållning redan på förhand slagen.

⁴Den fege vinner ingenting på att vara feg. Han blir bara allt fegare och blir slutligen offer för det han sökt undfly eller trots sig kunna draga fördel av.

⁵Negativa stämningar medföra negativ effekt. De frambesvärja förtretligheter, besvärigheter, misräkningar, motgångar och göra dem svårare att bära. Genom att vänta oss sorger och bekymmer inbjuda vi dem.

⁶Det som vi misstänka arbeta vi därmed på att göra till verklighet. Ju mer vi misstänka, desto förr tar det vi "trodde" gestalt. Och det är vårt verk.

⁷Ju mer vi söka befria oss från något vi frukta, desto fastare bindas vi vid det vi sökt undfly.

⁸Öppna vi dörren för fasans furier, fullborda de nedbrytningen och göra oss till vrak.

6.19 Hur vi fördärva allting för oss

¹Negativa tankar medföra negativa resultat och skadliga verkningar. Många förstöra med sina tankar vad de bygga upp med sitt arbete. Vår negativa inställning fördärvar allting för oss, gör oss mer eller mindre livsodugliga.

²Det är icke så mycket motgångar och svårigheter som skada oss som vårt förfelade, förvända sätt att taga dem. Vi äro offer för egen och andras negativitet. Nästan allt vi höra och se i denna ännu primitiva mänsklighet är negativt och verkar hämmande och livsfientligt. Vi äro emellertid icke här för att beklaga oss över den utan för att göra den bättre, icke sämre. Söka vi fel och brister, upptäcka vi allt fler och bli de allt större och mera livsförlamande.

³Vi motarbeta oss själva genom bristande självtillit. Ingen har förtroende till den som ej har förtroende till sig själv. Den, som tvivlar på sina möjligheter, har redan till hälften misslyckats. Självunderskattning hindrar oss från att bli vad vi kunna bli, sätter gränser för vår förmåga och inger oss känslan av underlägsenhet. Se vi på oss såsom ömkliga stackare, bli vi det också. Tro vi oss vara usla, bli vi allt uslare. Varje gång vi tänka något förklenande om oss själva, undergräva vi vårt självförtroende. Säg vi oss icke kunna, så kunna vi icke heller.

⁴Tänka vi på fattigdom, gnida vi och spara och missunna oss något utöver det nödvändiga, så förbli vi också eller hamna i torftiga förhållanden.

⁵Tänka vi ont om andra, bli vi utsatta för liknande tankar. Deras omedvetna registrerar dessa vibrationer, reagerar automatiskt och glömmer ingenting. De bli instinktivt våra hemliga fiender. Varje negativ tanke om andra få vi ofelbart igen med samma effekt. Förnedra vi andra, bli vi själva förnedrade.

⁶Med varje förklenande, nedsättande tanke om oss själva eller andra förstärka vi de negativa komplexen, göra oss själva kraftlösa och värnlösa, förgifta vi vårt sinne, förlama vår strävan och förbli oförbätterliga.

6.20 Hur vi göra oss själva och andra olyckliga

¹Negativismen gör vårt liv ödsligt, mörkt och kallt, detta liv som kunde göras härligt och ljusst. Det är våra olustkänslor, som komma oss att negativt bedöma allt och alla. Vi överföra dessa olustkänslor på andra och sprida olust omkring oss. Det är ett effektivt sätt göra oss själva och

andra nedstämda, missmodiga, olyckliga.

²Vi beröva oss livsmod och livsglädje, göra oss själva och andra olyckliga, ifall vi dröja vid livets oundvikliga avigsidor, de svårigheter, motgångar, lidanden, som ingen undgår. Vår negativa fantasi svartmålar vår tillvaro, gör allting olidligt och outhärdligt.

³Vi göra oss olyckliga, och allt mer mottagliga för lidanden av alla slag, om vi omhulda våra bekymmer, odla våra sorger, förargas över misstag, missöden, förtretligheter.

⁴En allt kritiserande, över allt klagande, mot allting opponerande negativist begagnar allt till att därmed förgifta sitt liv.

⁵Tillåta vi oss bli förolämpade, hjälpa vi själva till att förbittra vårt liv. Andra kunna aldrig skada oss. De kunna endast såra vårt högmod och vår fåfänga. De hjälpa oss därmed att bli befriade från dessa löjligheter. Ju obetydligare vi bli i andras ögon, desto lättare ha vi att icke stå i vägen för oss själva. De med negativ livsinställning inbilla sig ha skyldighet att bli kränkta och lägga sedan skulden härför på andra.

⁶Nedärvda och uppammade förvända livsinställningen har bekajat oss med negativa tendenser, som göra oss olyckliga och mer eller mindre livsodugliga. Till dessa tendenser höra bland annat fruktan, oro, tvivel, tvekan, missnöjdhet, nedstämdhet.

⁷Fruktan är vår inbillnings värsta produkt och så onödig, när den aldrig kan hjälpa, endast skada oss. Vi kunna icke undfly det oundvikliga. Vi göra det i alla händelser mera sannolikt genom fruktan. De flesta frukta allt i livet, vilket framgår av den allmänna oron. De frukta ödets slag, människors omdömen, att rättvisan icke styr världen, att det goda är rättslöst. Fruktan förlamar energi, företagsamhet och förmågor, förblindar omdömet, förstör livsmod och livsglädje, dödar hederskänslan. Fruktan skadar vår hälsa, nedsätter livsfunktionerna, försvårar cellernas förnyelse, vävnadernas omsättning. En timme av fruktan och oro tröttar mer än en veckas hårt arbete.

⁸Det finns ingen annan grund för fruktan än vår egen fantasi. Fruktan övervinnes genom livstillit, självtillit, likgiltighet för vårt jordiska öde. Varför frukta när visdom och kärlek styr världen och leder nationernas och individernas öden till förutsett lyckligt slut?

⁹“Våra tvivel äro våra förrädare.” De bedra oss och förgifta vårt liv. De rasera vad tanken byggt upp. De omöjliggöra effektivitet. De medföra tveksamhet, obeslutsamhet, försagdhet, vankelmod, hållningslöshet, feghet, allt större ovisshet. Vi motarbeta oss själva genom misströstan, missmod. Utan segervisshet ingen seger; ha vi alla utsikter bli slagna. Den, som söker undvika obehagligheter, ökar deras antal, stärker deras kraft. Det är bättre att misslyckas med segervilja än med ängslan och misströstan. Misstro förstör vad tillit byggt upp.

¹⁰Missnöjdhet är tidens lyte. Människorna äro missnöjda med allt, med sig själva och andra, med sina villkor och förhållanden, med själva livet. Missnöjdhet föder avund och grämelse, kritiksjuka och skaffar oss stora utsikter att misslyckas.

¹¹Depression, nedstämdhet, dysterhet, tungsinthet är ett svaghetstillstånd, som ibland inträder vid trötthet, avslappning eller som följd av negativa tankar. Bäst är att genast reagera positivt, ty dessa känslor förstärka sig själva.

¹²Den som vill bli lycklig, kan också bli det genom att arbeta därpå.

6.21 Hur vi ådraga oss sjukdomar

¹Tre fjärdedelar av alla våra sjukdomar bero på negativ livsinställning, felaktiga tankevanor, felaktiga känslotillstånd.

²Våra sinnestillstånd återverka på organismen. De negativa nedsätta vitaliteten, förlama livsfunktionerna, framkalla rubbningar i hela nervsystemet, förgifta organismen och medföra kraflöshet, sömnlöshet, förfular ansiktet, fördärvar hyn, förkrymper gestalten, verkar frätande på organismens celler.

³Genom att intaga måltid i negativa sinnestillstånd förstöra vi aptiten, hindra vår matsmältning

och fördärva vi våra matsmältningsorgan.

⁴Läs denna livstillitens höga visa så många gånger, att innehållet blir levande; icke kritiskt utan mekaniskt, tills det automatiserats. Därmed erhålles den positivism som denna filosofi vill uppamma. En gång är ingen gång.

Ovanstående text utgör uppsatsen *En effektivitetsfilosofi* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Fem*, utgiven 1995.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1981, 1995.